

man en Gang er enig om, at der skal være en Reserverfond og en Kassebeholdning — hvor stor den skal være, lader jeg ligge — maa man ogsaa være enig om, at de skulle staa i realisable Papirer og ikke være Prioriteter i Jærnbaner. Saa Tilfælde ere de ikke realisable, og Kassebeholdning og Reserverfond forudsætte i og for sig, at det, der er i dem, er realisable. (Udbrud af Brandes.) Ja, ellers er der ingen Forstand deri, det maa være Penge, man kan bruge hvert Øjeblik. Det er alt, hvad jeg skal sige om dette Spørgsmaal, jeg haaber ikke, det skal foranledige videre Forhandling.

Jeg maa ellers give det ærede Medlem fra Vangeland Ret over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) i, at naar Landet trænger til Jærnbaner, trænger Regeringen ogsaa til Jærnbaner, og naar Regeringen har fremsat Lovforslag om Jærnbaner, er det for at faa dem og ikke for at faa dem til at dø, men det er for at faa dem, hvis det paa nogen Maade lader sig gøre. Altsaa, det er ikke rigtigt af det ærede Medlem at udtale noget saadant, at Regeringen eller Ministeren helst vil være fri for Jærnbaner, og herpaa ser det ærede Medlem et Bevis i det her foreliggende Lovforslag. Men naar det ærede Medlem er saa praktisk, og naar det ærede Medlem ønsker frem for alt at udelade alle Punkter fra 1 til 17, men at komme til Resultater, særlig for den private Jærnbanebygning — det var dem, det ærede Medlem alene talte om — saa er der jo her en sikker Vej til særlig at komme til Resultater. Thi hvis det ærede Medlem giver Ministeren den Lov, her er foreslaaet, faar det ærede Medlem ganske sikkert private Jærnbaner i det Omfang, som det ønskes, i de nærmest forestaaende Aar. Vil man altsaa stille sig paa det Standpunkt: Det kommer mig an paa at sætte noget igennem, jeg bryder mig ikke om alle disse underordnede Punkter, jeg bryder mig om Resultater — saa har jeg vist det ærede Medlem en Vej, ad hvilken han kan naa til disse Resultater, men den Vej har det ærede Medlem ikke villet gaa. Vel! saa faar det ærede Medlem se, om der er andre Veje, der maaſte ere mere farbare. Det kan jeg ikke vide noget om, saa det skal jeg ikke udtale mig om for Øjeblikket.

Korsgaard: Den højtærede Minister sagde, at her er en sikker Vej til at faa Jærnbaner, og naar vi havde fulgt den ærede Minister med dette Forslag, havde vi faaet saa mange private Jærnbaner, som man ønskede. Men her maa man dog mærke sig, hvilke Betingelser det er, den ærede Minister stiller. Den ærede Minister stiller to Betingelser. Han stiller først den Betingelse, at han vil have den Myndighed til at give Koncessioner, som Rigsdagen hidtil har haft, og desuden Lov til frit at optage Statslaan til de Jærnbaner, han selv bevilger. Hvis Rigsdagen, hvis navnlig Folketinget, efter den Stilling, det nu har haft over for Regeringen i en Række af Aar, gif ind paa disse to Forlangender, saa vilde jeg sige med et Udtryk, som det ærede Medlem fra Vangeland brugte, at saa vare vi ved Jærnedressens Rand; hvis vi, efter denne Behandling fra Regeringens Side i Penge- og Bevillings-spørgsmaal, vilde give Ministeriet fri Hænder til at give, hvilke Baner det havde Lyst til, og til at optage Statslaan efter Jørgodt-befindende, saa vilde jeg sige, at Øvret var opgivet. Ganske vist har jeg meget stor Interesse for Resultater, men jeg vil dog sige, at der er Betingelser, som jeg ikke tager imod. Selv om den ærede Minister kunde lægge en første Klasse Jærnbane forbi min Dør, saa kunde han dog stille saadanne Betingelser, at jeg meget vilde betænke mig derfor. De Betingelser, den ærede Minister har stillet paa det Forslag, der her foreligger, nemlig at han vilde have Rigsdagen til at abdicere paa to meget vigtige Spørgsmaal, tror jeg ikke, at dette Ting med nogen Værdighed kunde gaa ind paa, og det er ogsaa derfor — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det nu — at jeg har bekæmpet det principale Forslag, som den ærede Ordfører (Clausen) maaſte senere vil omtale.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Der er jo aldeles ikke Tale om nogen Ab-dikation fra Rigsdagens Side. Deri tager det ærede Medlem fejl. Der er kun Tale om at enes om visse almindelige Regler for Meddelelse af Koncession og bemyndige Ministeren til at give Koncession, ikke som han har Lyst til, men under de Vilkaar, der ere fastsatte i Lovforslaget. Det ærede Medlem